

O OORSPRONKELIJKE BIJDRAGEN

Uit het Laboratorium voor Anatomie en Embryologie der
Universiteit van Amsterdam
(Directeur: Professor Dr. M. W. Woerdeman).

MOLARISATIE VAN MENSCHELIJKE BOVENPRÆMOLARES

DOOR

DR. TH. E. DE JONGE-COHEN,
privaat-docent aan dezelfde Universiteit.

Tweede mededeeling
(met 3 plaatfiguren).

616.314.091

Wel verre van een zeldzaam phænomeen te vertegenwoordigen in de morphologie van het primatengebit, vormt de molarisatie der præmolares veeleer één der meest op den voorgrond tredende gebitskenmerken bij die vormen, welke zich nog in het bezit van méér dan twee præmolares bevinden — kenmerk intusschen, dat nagenoeg geheel ontbreekt, zoodra eene verder voortschrijdende structuurvereenvoudiging ook hun aantal tot twee gereduceerd heeft. De eenvoudige bouw zijner bicuspidati, scherp contrasteerend met die der molares, is dan ook eene eigenschap, welke de mensch niet slechts met de anthropomorphe doch óók met de catarrhine primaten gemeen heeft.

In den vorigen jaargang van dit tijdschrift nu waren wij in de gelegenheid, een aantal gevallen van molarisatie te beschrijven (I), welke, zelfs teratologisch, onder de zeldzaamste difformiteiten in 's menschen gebit gerangschikt konden worden: het is juist deze zeldzaamheid, welke ons aan de hand van een drietal nieuwe voorbeelden — één daarvan dan-

ken wij aan de vriendelijkheid van Professor Dr. *H. Sicher* te *Wenen* (afb. 1) — ten tweede male aanleiding geeft, hetzelfde onderwerp aan te snijden ¹⁾.

Daarbij willen wij ons in hoofdzaak tot toelichting van enkele bijzonderheden bepalen.

* * *

Opnieuw zien wij dan, dat molarisatie zich bij beide præmolaren manifesteren kan; gelijk bij onze vroegere gevallen nochtans bepaalt zij zich tot het linguale kroongebied: van knobbedifferentiatie in het protomeer is ook thans ternauwernood sprake ²⁾. Integendeel, duidelijk is b.v., hoe in het in afb. 2 weergegeven specimen de bouw van de buccale cuspis met hare beide randcristae zoo typisch dien van een tweeden præmolaris vertegenwoordigt, dat ook, wanneer de voorste bicuspidatus ontbroken hadde, op grond dáárvan alleen reeds zijne identiteit boven elken twijfel verheven geweest zoude zijn!

Vervolgens blijkt, hoe onder invloed der orale kroonverbreeding óók de dimensioneele verhoudingen ingrijpend gewijzigd zijn. Van eene mesiodistale afplatting der kroon — zoo typeerend voor de normale configuratie der bovenkaakspræmolares — is geen sprake meer; integendeel, veeleer valt op, hoe in afb. 2 en 3 de kroon van den tweeden præmolaris in buccolinguale afmeting belangrijk bij haren proximalen synergeet ten achter blijft.

In onzen laatsten casus tenslotte (afb. 3) blijkt de molarisatie een dermate progressief karakter te hebben aangenomen,

¹⁾ Aan eene persoonlijke mededeeling van *Kallay Juraj* te *Ljubljana* ontleenen wij, dat ook deze enkele gevallen op het spoor gekomen is, waarvan beschrijving in een der volgende afleveringen der *Zahnärztliche Rundschau*.

²⁾ Dat hunne morphologische structuur — $\frac{P}{D_4}$ — aldus merkwaardigerwijze volkomen identiek is met die van de molaren van den *pithecanthropus erectus*, zij in dit verband slechts in parentheses vermeld.

Afb. 1.

Afb. 2.

Afb. 3.

dat descriptief-anatomisch de normale molaarvorm nagenoeg bereikt schijnt — niettemin kunnen wij ook in dit geval nog geenszins van isomorphie met de eigenlijke molaren spreken!

Samenvatting:

In aansluiting aan eene vroegere mededeeling over hetzelfde onderwerp werden drie nieuwe gevallen van molarisatie der bovenkaaks-præmolares beschreven en afgebeeld.

Zusammenfassung:

Im Anschluss an eine frühere Mitteilung über denselben Gegenstand wurden drei neue Fälle von Molarisation der Prämolaren im Oberkiefer beschrieben und abgebildet.

Summary:

In connection with former information on the same subject three new instances of molarisation of the upper jaw premolars were described and illustrated.

L I T E R A T U U R.

- I. *de Jonge-Cohen, Th. E., . . .* Molarisatie van menschelijke bovenpræmolares. *Tijdschrift voor Tandheelkunde*, Jaargang LI — afl. 3 — 1933.
 Idem. Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde, Jaargang LXXVII — afl. 35 — 1932.